

ע"פ 3895/19 - אחמד זועבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3895/19

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

אחמד זועבי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנצרת מיום
5.6.2019 בת"פ 20755-04-17 אשר ניתן על ידי
כבוד השופטת ר' שפילברג כהן

בשם המערער:

עו"ד אורי בן-נתן

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בנצרת (השופטת ר' שפילברג כהן) מיום 5.6.2019 בת"פ
20755-04-17 שדחה את בקשת המערער לפסול עצמו מלהוסיף ולדון בעניינו.

1. נגד המערער ושני נאשמים נוספים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם שורה של עבירות ובהן התפרצות
למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה בנסיבות מיוחדות ושיבוש מהלכי משפט. ביום 24.2.2019 הורה סגן הנשיא
א' נעמן על העברת התיק לטיפולו של המותב, וזאת לאחר פרישתה של השופטת ל' יונג-גפר שטיפלה בתיק קודם לכן.
בסמוך לכך, נקבעו בישיבה מיום 7.3.2019 מועדי הוכחות בהליך, הראשון שבהם ליום 19.6.2019. לאחר מכן הגישו
שניים מהנאשמים ובהם המערער, בקשה לפסילת המותב ובה נטען כי התברר למבקשים שבעבר שימשה השופטת
כפרקליטה בהליך פלילי שהתנהל נגד המערער. המשיבה הותירה את ההכרעה בבקשה לשיקול דעת בית המשפט תוך
שציינה כי היא סבורה שלא מתעורר במקרה דנן חשש אמיתי למשוא פנים. ביום 5.6.2019 נדחתה, כאמור, הבקשה.
בית המשפט פסק כי "הנסיבות שהובאו כנימוק לבקשה אינן מקימות עילת [כך במקור] לפסילת שופט [...] אין במקרה

זה כל חשש למשוא פנים מצדי בניהול המשפט, והמבקשים אף לא טענו אחרת בבקשתם". השופטת הדגישה כי בשירותה רב השנים בפרקליטות מחוז צפון טרם מינויה לשיפוט היא טיפלה בתיקים רבים מאוד, וכי אין בכך כדי ללמד על קיומו של אינטרס אישי לגבי ההליך או תוצאתו. הודגש כי ההליך המוזכר בבקשת הפסילה, שנוהל לפני למעלה מעשור, זכור למותב באופן עמום "ואין בו ליצור כל משוא פנים". עוד צוין כי בבקשה לא נטען לקיומו של קשר כלשהו בין ההליך נושא הערעור דנן ובין ההליך המוזכר בבקשת הפסילה, וכי ממילא לא תהיה לאותו ההליך כל השפעה על ההליך נושא הערעור דנן שיוכרע "ללא כל דעה קדומה או משוא פנים".

2. מכאן הערעור בו שב המערער על טענותיו ומדגיש כי בהליך שהתנהל נגדו בעבר התקיימו דיוני הוכחות רבים וכי "הדיונים היו סוערים באופן שכל צד 'לחם את מלחמתו' ואף התובעת [המותב] ביצעה תפקידה בנחישות". נטען, כי במהלך ניהול ההליך הנ"ל נחקר המערער על ידי המותב "חקירה נגדית ארוכה וצולבת" וכי עצם העובדה שאותו הליך זכור לשופטת, גם אם באופן עמום, מלמדת על הצורך בפסילת המותב. הוטעם, כי אין למערער טענות בדבר מקצועיות המותב אולם משעה שקיימת היכרות מוקדמת כאמור יש מקום להורות על העברת ההליך לשופט אחר. לכל אלה הוסיף המערער כי פסילת המותב לא תסב נזק משמעותי לצדדים בהינתן השלב הדיוני המוקדם שבו מצוי ההליך.

3. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. טענתו המרכזית של המערער נוגעת לכך שהשופטת טיפלה בעבר, לפני כעשר שנים, כפרקליטה בפרקליטות מחוז צפון בהליך אחר בעניינו. סעיף 77א(1) (2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) קובע כי שופט לא ישוב בדין מקום שבו "יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי [...]". וכבר נפסק כי המבחן לקיומה של עילת פסילה כאמור הוא מבחן נסיבתי ויש לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק אם לנוכח התשתית העובדתית הרלוונטית שהונחה בפני בית המשפט אכן קיים חשש למשוא פנים (ע"א 8550/18 איפרגן נ' רן, פסקה 4 (27.12.2018)). במקרה דנן, איני סבורה כי עלה בידי המערער להוכיח קיומו של חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב כלפיו. כאמור בהחלטת בית המשפט קמא, ההליך בעניינו של המערער שבו טיפל המותב בעבר הסתיים בגזר דין ביום 18.3.2010 (ראו תפ"ח (נצ') 37/08). אף אם נכונה טענת המערער כי בתיק התנהלו ישיבות הוכחות רבות ו"סוערות", אין בכך כדי ללמד על קיומו של משוא פנים של המותב כלפי המערער כיום ופרט להעלאת הטענה כי השופטת שימשה בעבר כפרקליטה בהליך שהתנהל בעניינו של המערער, אין בבקשת הפסילה ובערעור דנן כל פירוט כיצד יש בעובדה זו כדי להצביע על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בהליך הנוכחי. אף לא הועלתה כל טענה כי המותב טיפל "באותו ענין הנדון בהליך שלפניו" כמשמעות הדבר בסעיף 77א(1) (3) לחוק בתי המשפט. מקובלת עלי, איפוא, קביעת בית המשפט כי ההליך נושא הערעור דנן יוכרע על ידו באופן אובייקטיבי וללא משוא פנים.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' בסיון התשע"ט (12.6.2019).

ה נ ש י א ה

עמוד 2

